

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 20 lipca 2017 r. w sprawie T-287/16, Belgia / Komisja, wniesione w dniu 5 października 2017 r. przez Królestwo Belgii

(Sprawa C-587/17 P)

(2017/C 412/30)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnosząca odwołanie: Królestwo Belgii (przedstawiciele: J.C. Halleux, M. Jacobs, C. Pochet, pełnomocnicy, E. Grégoire i J. Mariani, avocats)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszących odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie wyroku Sądu (druga izba) z dnia 20 lipca 2017 r. w sprawie T-287/16, Belgia / Komisja (EU:T:2017:531);
- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2016/417 z dnia 17 marca 2016 r. ⁽¹⁾, w zakresie, w jakim wyłącza ona z finansowania Unii Europejskiej kwotę 9 601 619,00 EUR (pozycja budżetowa 6701);
- obciążenie Komisji kosztami postępowania;

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu strona wnosząca odwołanie podnosi wyłącznie jeden zarzut, dotyczący naruszenia prawa w wyniku dokonania przez Sąd błędnej wykładni art. 32 ust. 8 lit. a) rozporządzenia nr 1290/2005 ⁽²⁾, którego brzmienie powtórzył co do istoty art. 54 ust. 5 lit. c) rozporządzenia nr 1306/2013 ⁽³⁾, w odniesieniu do wyczerpania wewnętrznych środków odwoławczych i wymaganej tym przepisem należytej staranności.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji (UE) 2016/417 z dnia 17 marca 2016 r. wyłączająca z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz.U. 2016, L 75, s. 16).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. 2005, L 209, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 (Dz.U. 2013, L 347, s. 549; sprostowane w Dz.U. 2016, L 130, s. 13).

Skarga wniesiona w dniu 13 października 2017 r. – Komisja Europejska / Republika Słowenii

(Sprawa C-594/17)

(2017/C 412/31)

Język postępowania: słoweński

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Flynn, G. von Rintelen i M. Žebre)

Strona pozwana: Republika Słowenii

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Trybunału o:

- stwierdzenie, że Republika Słowenii uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 15 ust. 1 dyrektywy Rady 2011/85/UE z dnia 8 listopada 2011 r. w sprawie wymogów dla ram budżetowych państw członkowskich (Dz.U. L 306, z 23.11.2011, s. 41), w zakresie w jakim nie przyjęła do dnia 31 grudnia 2013 r. wszystkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania tejże dyrektywy, a w każdym razie nie powiadomiła o takich przepisach Komisji;
- nałożenie na Republikę Słowenii, zgodnie z art. 260 ust. 3 TFUE, okresowej kary pieniężnej w wysokości 7 099,20 EUR za każdy dzień począwszy od dnia ogłoszenia wyroku w niniejszej sprawie;
- obciążenie Republiki Słowenii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgodnie z art. 15 ust. 1 dyrektywy Rady 2011/85/UE z dnia 8 listopada 2011 r. w sprawie wymogów dla ram budżetowych państw członkowskich, Republika Słowenii powinna była wprowadzić w życie do dnia 31 grudnia 2013 r. wszystkie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania tejże dyrektywy. Ponieważ Republika Słowenii nie poinformowała Komisji przed upływem wskazanego terminu o dokonanej transpozycji wszystkich przepisów rzeczony dyrektywy, instytucja ta postanowiła wnieść skargę do Trybunału.

W swej skardze Komisja wnosi do Trybunału o nałożenie na Republikę Słowenii, zgodnie z art. 260 ust. 3 TFUE, okresowej kary pieniężnej w wysokości 7 099,20 EUR za każdy dzień. W celu określenia tej kwoty Komisja wzięła pod uwagę wagę i czas trwania naruszenia prawa Unii jak i skutek odstraszcający sankcji w związku z możliwościami finansowymi danego państwa członkowskiego, to jest Republiki Słowenii.
